Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36643
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

latine cantus est hoc enim nomen de uer-
bo adiu[illegible]tu expressum est. Latini autem habet
et alia nomina. ha accentio et tonos et
tenore dicunt. qa sonus crescit et de
sinit. Accentus autem dictus qd uuta ca
tu sit. sic adubitu quia est uuta uer
bu. Accut accentus dictus qd acuat
et erigat syllaba. grauis qd deprimat et
deponat enim contrarius acuto ecste
x qa de acuto et grauu constat. Lnea
pleus enim ab acuto in grauem desin
atq; tta du. ascendit y descendit e
cuflex efficitur. accentus autem et ecuflex
x simples sunt. na utrumq; leuat silla
ba. grauis contrarius ambobus uidetur
na semp deprimit syllabas. cu illi le
uent. ut unde uenit tytan et nox
ubi hydera condit. Unde hic grauis
est. minus enim sonat q. accutus et e
cuflexus; Monosillaba autem pars orois
si naturalit breuis est. ut uus. aut
positione longa ut ars. acutu accen
tu habebit. si u naturalit longa ut
res ecuflexu. Dissillaba pars oronis
si poe naturaliter longa habet
et ultima breue ecuflectitur. ut
musa aut acutu. Trisillaba pars oro
nis. si media breue habet. ut tibu
tuc pma accentus sicu naturalit
longa y habet sedam et ultima b
ue ut metellus. tuc media ecuflec
titur. Tetrasilla autem y pentasilla ra
tione trisillaba retinentur. Gra
uis accentus cu uno accentu pon
potest in dictione una cum tsq;
nuq. ut catullus in composita dic
tione unus accentus est. ut armi
potens omipotens. decentus autem
repti sut p ppt distinctione. ut
iudicq; in litte conspicit sus. ne
dicat sur sus p ppt punctuatione.
ne dicat meta breuita ip pdue
ta meta. p discernende ambigui
tatis causa ut q. ha cu pducitur
go. causa significat. cu corrupt
conuunctione. De figure accentuu
figure accentuu. x st. que agra
maticis puerbo distinctionibus apo
nuntur. oxia. ide accentus. lnea
acutus. asinistra pte in dextera pte
sur su ducta fit tta. Baria ide lnea
asumo dexte in sinistra deposita
fit tta. pyspomene ide ecu in fle
xus. lnea de acuto et grauu facta
exprimitur tta. n. macros. r. longa
ut gula. iacens tta. Brachin. ide
breuis. pars est eculi inferior iacens
tta. yfen. r. conuuctio qua duou
ba connectit subiecta uu gula in
sin flexa fit tta. e. diastole ide dis
tunctio que contraria sepat. dexta
pars ecuculi supposita insin fit tta. 9.
apostophos pars tte cuculi dexta et
ad sumam lttam apposita. fit tta. 9
q nota dece ostinditur in sermone
ultima uocalis. ut tribunal. pmbu
nale. Dasia qd interpretat aspiratio. r
ubi. h. ltta pom debet tali figura po
nitur debet l. psile qd interpretat sicci
tas. siue puru. ide ubi. b. ltta esse n
debet tali nota ostinditur. A quoq
duoq accentuu figura latum ecpsi
lta aspirationis secunt. unde si
conuugat has. fecisti eande aspi
rationis nota; Rursus si meduu
euus. aspirationis apicem scindis